

Psalm 47:6

“God vaart op met gejuich, de HEERE met geklank der bazuin”

Psalm 47 en hemelvaart

1 lof aan Hem

2 liefde van Hem

3 leven met Hem

Gemeente,

Eigenlijk heb ik dat nooit helemaal goed kunnen begrijpen. Of u en jullie wel? Ik bedoel dit. Wat we lazen in Lucas 24. De Heere Jezus is opgenomen in de hemel, weggenomen van Zijn discipelen. En dan lees je: en de discipelen keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap. En zij waren loven en dankende God. Ik heb dat als kind en nu nog wel altijd vreemd gevonden. De discipelen hebben Jezus weg zien gaan en ze zij blij en ze danken en loven God. Nu hun Meester weg is gegaan.

Want zeg nou zelf. Als jij met je moeder naar Schiphol gaat met de auto. Want je vader gaat voor een half jaar, tot november, of zelfs tot januari, naar Canada. En op Schiphol gaan jullie hem uitzwaaien. Dag papa. En dan zit je terug in de auto, dat je dan blij bent en vrolijk zingt en jubelt.

Of dat je vriend voor een half jaar stage naar Nieuw Zeeland gaat. En je brengt hem weg naar Schiphol. Je zwaait hem uit en kijkt hem na als het vliegtuig opstijgt. En je rijdt terug naar huis: heel blij en zingend en juichend in de auto.

De discipelen hebben gezien dat hun Bruidegom is weggegaan, met Zijn lichaam naar de hemel is gevaren, en zij zijn verblijd en danken en loven God.

Ooit wel eens nagedacht hoe dat kan?

Dat moet wel een gevolg ervan zijn dat zij de Schriften verstaan. Dat Jezus de afgelopen weken na Pasen de Schriften voor hen heeft geopend. Het Oude Testament. We weten nog wel: dat is de bouwtekening geweest. Het Oude Testament is de bouwtekening voor het huis van het werk dat Jezus kwam doen op aarde. Als je dan wilt weten hoe dat huis precies gebouwd is, moet je op die bouwtekening kijken. Zo en zo is het gedaan. Als je wilt weten hoe de hemelvaart precies gegaan is, kijk dan op de bouwtekening van het Oude Testament. Want aan de hand daarvan heeft Jezus Zijn werk gedaan, ook Zijn hemelvaart.

Psalm 47 en Hemelvaart

En dan stuiten wij bijvoorbeeld op Psalm 47. Wel genoemd: de hemelvaartspsalms. God vaart voor het oog met gejuich omhoog. Wanneer dan? En hoe is dat gebeurd?

Dat is gebeurd met de ark. De ark, teken van Gods aanwezigheid onder het volk. Deze ark was in de woestijn gemaakt en meegedragen door de woestijn. En in Kanaän gebracht. Totdat de ark buitgemaakt is door de Filistijnen. Weggevoerd naar Asdod, naar Gath, naar Ekron. En weer terugkwam en 20 jaar weggezet was in het huis van Abinadab in Kirjath Jearim. En toen nog drie maanden in het huis van Obed Edom. En toen, uiteindelijk heeft de David de ark opgehaald naar Jeruzalem, Sion. II Samuel 6:12-15. Met gejuich en geklank der bazuinen. God vaart voor het oog met gejuich omhoog, met geklank der bazuinen. Dertig jaar later wordt de ark nog wat hoger gebracht. Dan is de tempel klaar. Die staat op de tempelberg, nog wat hoger dan de burcht Sion. En de ark wordt opgehaald, de tempel in. II Kronieken 5:4-13. Met lofzangen en muziek. God vaart voor het oog met gejuich omhoog, met geklank der bazuinen. De ark krijgt zijn rustplaats in de tempel te Jeruzalem.

Later werd de ark soms weer opgebracht naar Jeruzalem. Er zijn aanwijzingen dat in oorlogen de ark ook meegenomen werd naar het slagveld. Ten tijde van Hizkia, Josia en andere koningen. Het teken van Gods tegenwoordigheid in de strijd. En als dan de koning van Juda de oorlog gewonnen had, de vijand verslagen had, dan kwam de stoet van koning en leger weer terug naar Jeruzalem. Met in het midden: de ark. En weer zong men Psalm 47. Als de ark terugkwam na de overwinning: God vaart voor het oog met gejuich omhoog, met geklank der bazuin. Teruggekeerd van de strijd als overwinnaar. Het volk verdrong zich langs de weg en juichte.

Dat was de bouwtekening. En daar heeft Jezus Zich aan gehouden bij Zijn werk op aarde. Want Hij is de vervulling van de ark. Kijk maar goed: de ark, die heeft in zich de tien geboden, die heeft op zich het verzoendeksel. De plaats van het bloed der verzoening. Kijk maar goed: Jezus, Hij draagt de wet in Zijn binnenste, de tien geboden in Zijn ziel geschreven. Hij is de verzoening. Hij brengt Zijn bloed ten offer opdat er verzoening is. Verzoening van alle overtredingen tegen de wet geschied.

En ook Christus is opgevaren in de hoogte. Naar het hemelse Jeruzalem. Zoals de ark naar Jeruzalem opging, ging Jezus op naar het hemelse Jeruzalem. Nadat Hij eerst neergedaald was. En hier op aarde gezworven heeft. Nergens was Hij thuis. Geboren in een stal. Gevlucht naar Egypte. Geen plaats om het hoofd neer te leggen. Verjaagd,

verdreven, verstoten. Gezocht en niet met rust gelaten. Maar na Zijn leven van zonder vaste woon- of verblijfplaats is Hij opgevaren. God vaart voor het oog met gejuich omhoog. Hij krijgt een thuis. Het beste wat er is: het thuis bij Zijn Vader. De hemel juicht, de engelen bazuinen want Jezus komt naar huis. Hij krijgt een vast plaats ter rust. Aan Vaders rechterhand.

Maar ook die tweede lijn in de bouwtekening wordt vervuld. Hij was neergedaald om te strijden. Te strijden tegen de duivel. Op het slagveld van deze aarde. Strijd. De duivel heeft Hem belaagd, aangevallen. Met verzoeking, met dreigingen, met lijden en pijn. Om Hem af te laten dwalen van de weg naar het kruis. Om Hem terug te dringen op de weg van het kruis. Jezus heeft gestreden: zwetend en bloedend, lijdend en nederdalend ter hel, stervend en overwinnend. En nu keert Hij terug. Als Overwinnaar. God vaart voor het oog met gejuich omhoog. De hemel juicht, de engelen bazuinen. Jezus komt als Overwinnaar terug

Iets hiervan moeten de discipelen verstaan hebben!

Hemelvaart, Zijn troonsbestijging. Zijn diploma uitreiking. Teken dat Hij echt overwonnen heeft en als Overwinnaar erkend wordt. Kijk, als je grote broer steeds thuis geleerd heeft voor zijn examens op school. Dan kan hij wel zeggen dat hij goed zijn best heeft gedaan en dat het prima is gegaan, dat hij perfect gepresteerd heeft, maar als hij niet naar school mag komen in juni om zijn diploma te halen, dan is dat toch een teken dat het allemaal mislukt is. Dat hij het niet gehaald heeft. Als hij naar school mag komen om zijn diploma te halen, dan is dat het bewijs dat hij echt geslaagd is, dat het hem gelukt is. Als Jezus niet naar de hemel had gemogen, maar hier op aarde was gebleven, had moeten blijven, dan was dat het bewijs geweest dat Zijn Vader het niet erkend zou hebben. Zijn werk, Zijn overwinning niet had goedgekeurd. Maar nu Hij ten hemel mag komen en de ereplaats in ontvangst nemen is dat het bewijs: de Vader keurt het goed. De Vader erkent Zijn werk, erkent Zijn overwinning als echt, als geldig, als wettig. Als Koning, aan Gods rechterhand. Jezus, Hij is Koning en wordt ten hemel opgenomen. Krijgt alle macht in hemel en op aarde.

Eén vraag: is nu deze koning, die ten hemel voer vol eer, met gejuich en bazuin geklank, is Hij onze Koning? Staan wij aan Zijn kant, horen wij bij Hem? Dat is wel levensbelangrijk. Zijn wij aan Zijn kant komen te staan, gebracht?

Dat heeft alles te maken met die strijd. Tegen de duivel, de zonde, de wet. Of ik die Hem heb leren overgeven. Want als ik had moeten strijden, dan zag het er slecht uit. Als ik de strijd met de satan

moet voeren, als mijn strijd met hem beslist, is het rampzalig. Mijn strijd tegen de zonde, als die de doorslag geeft, dan ziet het er slecht uit. Dan kom ik er uiteindelijk bij terecht dat ik die in het paradijs al verloren heb. Ik krijg die strijd nooit gewonnen. Sterker nog: ik zal die strijd nooit zoeken. En dat betekent straks: aan de kant van de duivel staan. En met de duivel veroordeeld worden.

Maar Jezus leert zondaren om die strijd Hem over te geven. Dat Hij het doet en volvoert en overwint. De satan verslaat, de wet vervuld, de zonde verzoend. En mij overzet en inwint voor Hem. Aan Zijn kant gekomen. Door overgave aan Hem. Door te smeken: o Heere, wees Gij mijn Borg. Doet U het voor mij. Neemt U het van mij over. Zo maakt Hij tot onderdaan.

Eén vraag: is Hij uw Koning, jouw Koning?

1 lof aan Hem

Als Hij dat is, geworden is, zou je dan niet jubelen en juichen en verblijd zijn. Iets daarvan moeten de discipelen verstaan hebben. Want zij waren toen Jezus van hen weggegaan was verblijd en ze loven en danken God. Als je daar iets van verstaat zou je dan niet verblijd zijn en loven en jubelen voor Hem? Voor Hém! Want kijk, je kunt natuurlijk vragen: wat heb ik aan hemelvaart? Wat levert het mij op dat Jezus nu ten hemel is gevaren? En die vraag stelt de catechismus ook, dat hoorden we. Maar eigenlijk gaat daar een vraag aan vooraf. Wat betekent hemelvaart voor Hem. Voor Hem Zelf! Dat Hij na zwerven rust heeft gevonden en na de strijd de overwinning heeft verkregen. En daarom: jubelt voor Hem, juicht voor de Heere. (vs 7)

Een tijdje geleden hoorde ik dat op het radionieuws over Feyenoord. Feyenoord was kampioen geworden en zou gehuldigd worden. Om 12 uur 's middags. Wat hoorde je: om 9 uur gingen de hekken open om de mensen op de Coolsingel toe te laten, drie uur van te voren. En toen om 9 uur stonden er al mensen een paar uur te wachten om als eerste de Coolsingel op te mogen. Om vooraan te staan en een glimp op te kunnen vangen en te kunnen juichen.

Nou maakt Paulus nogal eens de vergelijking: als nou deze mensen dat al doen voor een aardse, menselijke, vergankelijke prestatie, hoeveel te meer zouden wij dat dan doen voor de hemelse, Goddelijke, eeuwige overwinning van Koning Jezus? Dat je zo graag, zo vroeg bij willen zijn. Er zo lang van te voren mee rekenen om in de kerkdienst, de kerkdienst van hemelvaartsdag, een glimp van Koning

Jezus op te vangen. In de prediking en in de Psalmen iets te horen van Hem. Je kijkt reikhalzend uit, je spitst je oren: hoor ik iets, zie ik iets van de ten hemel gevaren Jezus in Zijn overwinning, Zijn heerlijkheid, Zijn glorie, Zijn rijkdom, Zijn macht. En als ik iets opvang van Hem, dan zal ik juichen en jubelen. Dan zing ik uit volle borst en met heel mijn hart. Om te zingen mijn Koning, onze Koning. Om wat Hij heeft gedaan en verkregen. Heeft onze kerkgang daar iets van? En er zijn van die tijden dan zing ik Hem ongeacht waar ik ben. Als ik dan een glimp van Hem opvang, als Hij Zich vertoont aan mij in Zijn heerlijkheid, in Zijn macht aan Vaders rechterhand dan zing ik, dan jubel ik.

Laat de wereld zijn liederen hebben van allerlei aard en soort. Psalmzingt onze Koning. Psalmzingt! Achter de strijkplank, op de fiets, in de auto, in de stal, aan tafel, in de kerkdienst: psalmzingt! Jubelt voor onze God. Wat heb ik aan de kerkgang? Goeie vraag. Maar wat heeft God aan onze kerkgang?

Krijgt deze koning lof en eer van u? Welt het op, als een fontein? Keer op keer? Voor onze Koning! Als Hij luistert naar uw mond, naar uw hart, hoort Hij wel eens iets? Of is het stil, altijd maar stil. Het is eigenlijk niet te zeggen hoeveel Hij aan ons tekort komt. Eer en lofzang tekortkomt. Als Hij dat toch niet verzoenen wilde en verzoenen kon.....

2 liefde van Hem

Juicht voor onze God. voor Hem, voor Koning Jezus. Maar dan ook: vanwege ons. Want nu onze Koning daar is, heeft dat ook voor Zijn Kerk een ontzaglijke waarde en betekenis waar je blij van wordt en van gaat zingen. Hij is daar als Overwinnaar.

Ebenezer Erskine was een Schots predikant. Rond 1700. Zijn broer Ralph was dat ook. Maar Ebenezer heeft een keer gepreekt over deze tekst. En in die preek geeft Hij aan wat nu de redenen zijn waarom Gods Kerk zo kan en mag verblijd zijn en juichen om de hemelvaart, om het feit dat Jezus nu daar in de hemel is.

Ten eerste zegt hij dan omdat Jezus daar is als onze Bruidegom. En als Bruidegom wil Hij u bij Zich hebben. Hij is bezig daar alles gereed voor te maken. Hij is heengegaan om u plaats te bereiden. Een veel beter onderkomen dan u hier ooit hebben zult op aarde. Een veel heiliger onderkomen. Vooral: een onderkomen waar Hij Zelf zal zijn. Als uw Bruidegom is Hij daar.

Ten tweede is Hij daar als uw Hogepriester. Uw medelijdende Hogepriester. Hij weet en voelt precies wat u meemaakt en doormaakt. En als Hogepriester kan Hij in de hemel precies datgene uitdelen wat u

nodig hebt in aanvechting, in rouw, in verdriet, in verzoeking, in aanvechting. Als uw Hogepriester is Hij daar.

Ten derde is Hij daar als uw Voorspraak. Hij is daar om altijd voor u te bidden. Hij is daar voor Zijn Vader om altijd Zijn werk hem voor te houden. En dan uw naam te noemen. Zoals de Hogepriester de namen van de stammen had op Zijn schouder en op Zijn borst en ze droeg tot voor de Vader. Zo draagt Hij als Voorspraak de namen van Zijn Kerk in Zijn voorbidding. Biddend om bewaring om vergeving, om wederkeer. Biddend als ik vergeet te bidden, net wil bidden, niet kan bidden, niet nodig vind om te bidden.

Ten vierde is Hij daar als uw Koning. Als uw Koning Die regeert. Hij zit op de troon en heeft van de Vader alle bevoegdheid gekregen. De hemel ligt open voor Hem als voorraadschuur om uit te nemen en te delen. Alles ligt bij Hem aan de ketting: de duivel, de groten der aarde, terroristen en gruwelijke ziekten. Alles is onder Zijn beheer. Opdat Hij zorgen zal dat Zijn Kerk bewaard blijft en Zijn vijanden of bekeerd worden of rijp worden voor het oordeel.

Dat is wel een aangevochten iets. Dat zie ik niet altijd, zeker niet met het blote oog. Hebreeën 2:8 zegt: Maar wij zien Jezus, met eer en heerlijkheid gekroond. En Zijn regering zie ik lang niet altijd, doorzie ik lang niet altijd op aarde. Maar in de hemel zie ik: Jezus heeft alle macht.

Ten vijfde is Hij daar als Plaatsbekleder. Dat wil zeggen. Hij was Leidsman, meester. Zoals jullie meester met schoolreisje bij de dierentuin. Dan gaat de meester naar het loket en vraagt of jullie naar binnen mogen. Als ze dan zeggen bij het loket meester komt u maar binnen, u mag overal rondkijken, maar die kinderen die mogen er niet in. Wat zegt de meester dan? Als dat zo is, dan ga ik ook niet naar binnen. Ik wil ze allemaal mee hebben, als ik binnen mag, dan ook alle kinderen. Anders ga ik ook terug. Zo zei Jezus ahw aan de hemelpoort met hemelvaart. Vader, hier ben Ik, maar Ik heb heel Mijn Kerk bij Mij. Als Ik naar binnen mag, dan ook al dezen. Ik ga alleen maar binnen, als Ik ze allemaal mee mag nemen.

Hij vaart voor het oog met gejuich omhoog. Als onze Bruidegom, Hogepriester, Voorspraak, Koning en Plaatsbekleder. Als je een glimp van Hem opvangt. In de prediking, in het Woord, word je dan niet verblijd? Zou je dan niet juichen en Psalmzingen? Als Hij mij ten goede daar is, als Bruidegom, Hogepriester, Voorspraak, Koning, Plaatsbekleder, dan is alles in kannen en kruiken. Dan is alles helemaal in orde. Dan hoef ik niet te vrezen en niets te vrezen. Dan kan ik alleen maar onder maat leven, onder de maat zingen. Want daar in de hemel daar wacht Hij op mij. Veel te zwak uitgedrukt, daar zorgt Hij voor me,

maakt Hij me plaats bereid, daar maakt Hij alles in gereedheid, daar is Hij al namens mij.

Zou dat niet een vrede willen geven, een zekerheid, een vreugde, een uitzien? Aan een volk dat één ding weet: dat ik zo'n Zaligmaker nodig heb. Arm als ik ben, zwak als ik ben, blind als ik ben, biddeloos als ik ben, aangevallen als ik word, schuld als ik ben. Zo arm, dat ik zo'n Zaligmaker nodig heb. Of bent u zo rijk, dat u het nog zonder Hem uit kunt houden?

3 leven met Hem

Behalve Bruidegom, Hogepriester, Voorspraak, Koning, Plaatsbekleder is Hij daarom in Zijn hemelvaart ook Voorloper. De eerste van allen die Hem volgen zullen. Omdat Hij hen tot Zich neemt. Allen tot Zich neemt die hier net als Hij zwerven. Zwerven. Want Zijn Kerk is hier op aarde nooit en nergens echt helemaal thuis. Altijd wel iets dat opjaagt, dat verjaagd. Er is altijd wel wat: een zonde die steekt. Een ontheiliging van Gods Naam die je ziel striemt, die snijdt door je ziel. Soms denk je: straks zal het wel beter zijn, maar het is er altijd: op vakantie, als je oud wordt. Of je denkt: daar zal het wel beter zijn: in een andere gemeente, in een ander land zelfs, maar het overal is wel wat aan zonde, aan ontheiliging van Gods Naam. Echt thuis, helemaal thuis, ben je nergens. Ja, het meest nog in Zijn huis, onder Zijn Woord, aan Zijn tafel. Daar komt het er het dichtste bij, maar ook daar is zomaar een zonde, een aanvechting, een verwijdering.

Om nog maar te zwijgen van de verjaagdheid in letterlijke zin: landen waar vervolging is. Waar onze broeders en zusters worden opgejaagd en bedreigd. Altijd de dreiging als de telefoon gaat, de bel gaat en er op de kerkdeur wordt geklopt, zou dat.....?

Nergens echt thuis.

En altijd strijden. De duivel, de zonde, het gaat altijd door. Ze houden niet op ons aan te vechten. Door zoveel middelen proberen het geloof, de gemeenschap met God te blokkeren, weg te drukken. Door lijden door moedeloosheid, door wanhoop, door aardsgezindheid, door...noem maar op. Altijd aanvallen, altijd strijd.

In Zijn spoor is het: nergens thuis en altijd strijd. Of is het anders? Thuis op aarde en de strijd ontlopen we? Geen deel aan Jezus. In Zijn spoor is het: nergens thuis, altijd strijd. Totdat, gegarandeerd, het zover komt dat ik ten hemel ga. Hem achterna. En ik vaar voor het oog met gejuich omhoog. Ik kom thuis en de overwinning is mijn deel. De rust na de strijd. Met gejuich? Jazeker! De engelen juichen, de zaligen die me

voor gingen juichen. En....die mij hier op aarde zien heengaan, juichen door de tranen heen. Want verdrietig zijn zij ook. Heel verdrietig.

Zoals dat oude versje zegt: zorg dat je leven is als volgt: toen jij geboren werd begon jij te huilen, maar je geliefden juichten. En als jij sterft, dan huilen je geliefden, maar jij begint te juichen!

Amen